

Skagens Solnedgang

Y.Johannson/B.Nilsson/Jørgen de Mylius

E7

A

Jeg har man - ge go - de min - der, fra de gla - de barn - doms - år,

E7 Bm E7 Bm E7

tæn - ker tit på fle - re af dem, og hvor hur - tig ti - den går.

A

Lan - ge ly - se som - mer - næt - ter og den sto - re hvi - de

D A E7

strand, og jeg hø - rer ha - vets bøl - ger Her ved Ska - gens sol - ned - gang.

A 1.E7 2.A

2.vers: Og jeg Nu er al - ting så for -

D A E7

an - dret når jeg ser mig rundt om - kring der er som - mer - lej - lig - he -

A

der i mit gam - le barn - doms - hjem. Men så går jeg tur langs

D A E7

stran - den går med fød - der - ne i vand og med man - ge an - dre vil

A

jeg Ny - de Ska - gens sol - ned - gang.